

Bruxelles, den 15. juni 2018
(OR. en)

**Interinstitutionel sag:
2016/0070 (COD)**

9383/18
ADD 1

SOC 398
EMPL 248
COMPET 367
MI 396
JUSTCIV 149
CODEC 867

I/A-PUNKTSNOTE

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: De Faste Repræsentanters Komité/Rådet

Vedr.: Udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (**førstebehandling**)

- Vedtagelse af den lovgivningsmæssige retsakt
- Erklæringer

Erklæring fra Kommissionen

Artikel 3, stk. 7, andet afsnit, i direktiv 96/71/EF, som ændret ved det direktiv, der er blevet vedtaget i dag, fastsætter, at ydelser, der specifikt vedrører udstationeringen, betragtes som en del af aflønningen, hvis de ikke udbetales som godtgørelse af udgifter, der reelt er afholdt i forbindelse med udstationeringen, såsom udgifter til rejse, kost og logi. Det fastsættes også, at en arbejdsgiver, uden at dette berører stk. 1, første afsnit, litra h), godtgør den udstationerede arbejdstager sådanne udgifter i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis, der finder anvendelse på ansættelsesforholdet.

Som Kommissionen forstår det, er national lovgivning og/eller praksis, der finder anvendelse på ansættelsesforholdet, i princippet den nationale lovgivning og/eller praksis i hjemlandet, medmindre andet fastsættes i overensstemmelse med EU-reglerne om international privatret. I lyset af Domstolens dom i sag C-396/13 (præmis 59) omfatter godtgørelse også den situation, hvor arbejdsgiveren afholder udgifterne til arbejdstagerne, uden at sidstnævnte først betaler dem og derefter anmoder om at få dem godtgjort.

Kommissionen bemærker, at det i det direktiv, som er blevet vedtaget i dag, fastsættes, at eftersom international vejtransport er kendetegnet ved høj mobilitet, vil de reviderede regler om udstationering først finde anvendelse på denne sektor fra datoen for anvendelsen af den lovgivningsmæssige retsakt om ændring af direktiv 2006/22/EF for så vidt angår håndhævelseskravene og om fastsættelse af særlige regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EF om udstationering af førere i vejtransportsektoren.

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til hurtigst muligt at vedtage retsakten for at tilpasse reglerne til de udstationerede arbejdstageres specifikke behov i sektoren og samtidig sørge for, at det indre marked for vejtransport fungerer hensigtsmæssigt.

Indtil datoen for anvendelsen af den sektorspecifikke retsakt forbliver direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU i kraft inden for vejtransport. Disse lovgivningsmæssige retsakter finder ikke anvendelse på vejtransport, der ikke udgør udstationering.

Kommissionen vil fortsat nøje overvåge, at de gældende regler, navnlig i vejtransportsektoren, håndhæves korrekt, og i givet fald træffe foranstaltninger.

Erklæring fra Kroatien, Letland og Litauen

Kroatien, Letland og Litauen støtter målet, som er at forbedre situationen for udstationerede arbejdstagere. Trods visse forbedringer, der nu er indarbejdet i *forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser*, mener vi imidlertid ikke, at teksten sikrer den rette balance mellem hensynet til arbejdstagernes beskyttelse og hensynet til den frie udveksling af tjenesteydelser.

Ud over de betænkeligheder, der gives udtryk for i erklæringen i bilaget til *protokollen for 3569. samling i Rådet for Den Europæiske Union (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik) den 23. oktober 2017 i Luxembourg*, for så vidt angår begrebet aflønning, indvirkningen på konkurrenceevnen og de potentielle negative konsekvenser af dette forlag, mener vi, at den kompromistekst, der er opnået med Europa-Parlamentet, indeholder flere bestemmelser, som overskrider direktivets anvendelsesområde og forårsager retsusikkerhed og derfor kan resultere i en begrænsning af den frie udveksling af grænseoverskridende tjenesteydelser i Den Europæiske Union.

Derudover mener vi ikke, at gennemførelsesperioden på to år uden en passende overgangsperiode tager højde for de praktiske følger af tilpasningen til et i alt væsentligt nyt sæt regler, især for SMV'er.

Erklæring fra Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Portugal

EPSCO-Rådet anerkendte i sin generelle indstilling fra oktober 2017, at virksomhederne (især SMV'er) har brug for tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de nye regler for udstationerede arbejdstagere (især det nyindførte begreb aflønning), og nåede til enighed om, at det reviderede direktiv først skulle finde anvendelse efter fire år. Dette blev også accepteret af Europa-Kommissionen.

Med tanke på de indrømmelser, som EU-lovgiverne har givet under forhandlingerne, resulterede det endelige kompromis, der blev opnået på trepartsmøderne, desværre i en betydelig forkortelse af perioden frem til direktivets anvendelse til blot to år, således at den er identisk med gennemførelsesperioden for direktivet.

I denne henseende opfordrer Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Portugal medlemsstaterne og Europa-Kommissionen til at tage behørigt hensyn til disse omstændigheder (og kompleksiteten af de spørgsmål, som denne revision sigter mod at indføre), når de vurderer, om de nye regler for udstationering af arbejdstagere overholdes, og hvilke sanktioner der er forholdsmæssige, primært i den indledende periode, efter at det reviderede direktiv træder i kraft i 2020.

Erklæring fra Ungarn og Polen

Vi er fast besluttet på at beskytte arbejdstagerne, bekæmpe svig og misbrug og sikre det indre markeds integritet. Med direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udvekslingen af tjenesteydelser (herefter benævnt "direktiv 96/71/EF") er der efter vores opfattelse opnået en fin balance mellem hensynet til beskyttelse af arbejdstagerne og hensynet til den frie udveksling af tjenesteydelser. Vi finder det beklageligt, at ændringen af dette direktiv blev foreslået, inden virkningerne af anvendelsen af håndhævelsesdirektivet (2014/67/EU¹) kan konstateres.

Vi mener, at ændringen af direktiv 96/71/EF vil begrænse den frie udveksling af tjenesteydelser på en ubegrundet og uforholdsmæssig måde. I stedet for at være et instrument til beskyttelse af arbejdstagerne bliver det formentlig et redskab for protektionistiske foranstaltninger. Det vil højst sandsynligt gøre det retlige begreb udstationering meningsløst og være til stor skade for Unionens konkurrenceevne som helhed.

Vi er også bekymrede over retsikkerheden i forbindelse med flere bestemmelser.

Retsikkerheden og den større administrative byrde vil navnlig have negative virkninger for små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Overgangsperioden på to år giver ikke virksomhederne tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de nye regler, navnlig ikke SMV'er.

Vi mener, at ændringen af direktiv 96/71/EF og det særskilte forslag om særlige udstationeringsregler i vejtransportsektoren (lex specialis) burde have været behandlet som en pakke. Forhandlingerne om lex specialis pågår stadig, og ændringen af direktiv 96/71/EF kan derfor pr. definition ikke anses for at være en afbalanceret tekst. Selv om det kun er Den Europæiske Unions Domstol, der er beføjet til at fortolke EU-retten, mener vi dog, at det er problematisk at anvende de gældende udstationeringsregler på vejtransportsektoren. Det er vores opfattelse, at denne juridiske fortolkning ikke berøres af ændringen af direktiv 96/71/EF.

¹ Direktiv 2014/67/EU om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked.